

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/681/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113224126
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113224126.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČ: 264 29 705, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyňi: B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. B. XXX, v konaní o zaplatenie sumy zo zmenky vo výške 996,00 Eur s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzatí návrhu učinenom navrhovateľom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/282/2013-48 zo dňa 11.05.2015 a o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/282/2013-48 zo dňa 11.05.2015, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na začatie konania učinené navrhovateľom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/282/2013-48 zo dňa 11.05. 2015, týkajúce sa výroku, ktorým súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 996,00 Eur od 24.11.2009 do zaplatenia, konkrétne jeho časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 996,00 Eur od 24.11.2009 do zaplatenia, v tejto časti rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/282/2013-48 zo dňa 11. 05. 2015 zrušuje a konanie v predmetnej časti zastavuje.

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/282/2013-48 zo dňa 11. 05. 2015 vo zvyšnej časti výroku, ktorým súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 996,00 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,06% denne zo sumy 996,00 Eur od 24. 11. 2009 do zaplatenia, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy 996,00 Eur od 08. 02. 2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 3,32 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyňi (označenej ako odporca - pozn. odvolacieho súdu) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 996,00 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 996,00 Eur od 24.11.2009 do zaplatenia, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy 996,00 Eur od 08.02.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 3,32 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu navrhovateľa v ňom uvedený trovy právneho zastúpenia vo výške 161,54 Eur a navrhovateľovi na jeho účet sumu 59,50 Eur z titulu zaplateného súdneho poplatku, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konanie domáhal, aby súd podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES (č. 861/2007 z 11.07.2007, v ďalšom texte už len „Nariadenie“), vydal bez pojednávania proti odporkyňi rozsudok, ktorým ju zaviazal na zaplatenie žalovanej istiny 996,00 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 996,00 Eur od 24.11.2009 do zaplatenia, 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy 996,00 Eur od 08.02.2010 do zaplatenia a na zaplatenie zmenkovej odmeny vo výške 3,32 Eur a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 59,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 161,54 Eur s DPH. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky,

ktorú odporkyňa vystavila dňa 17.07.2009 na zmenkovú sumu 996,00 Eur, keď odporkyňa sa zároveň zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 24.11.2009. Vystaviteľka zatiaľ nezaplatila žiadnu sumu na zmenkovú sumu ani na úroky. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že dňa 01.10.2014 v zmysle článku 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 odporkyňa za účelom vyjadrenia sa k podanému návrhu na uplatnenie pohľadávky navrhovateľa doručil tlačivo C na odpoveď spolu s predmetným návrhom a jeho prílohami, vrátane fotokópie zmenky. Odporkyňa v lehote určenej článkom 5 ods. 3 Nariadenia, vyplnené tlačivo C na odpoveď Okresnému súdu Čadca nedoručila, ani sa k predmetnému návrhu na uplatnenie pohľadávky nijakým iným spôsobom nevyjadrila, hoci bola v tlačive C na odpoveď poučená, že ak do 30 dní od doručenia tlačiva na uplatnenie pohľadávky spoločne s tlačivom na odpoveď neodpovie, súd vydá rozsudok bez nariadenia pojednávania. V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia prvostupňový súd s poukazom na listinné dôkazy (zmenku zo dňa 17.07.2009 a obsah spisového materiálu Okresného súdu Čadca sp. zn. 4C 282/2013) so súčasnou citáciou viacerých ustanovení Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Sb. (v ďalšom texte už len „zákon č. 191/1950 Sb.“), ako i ustanovenia § 495 Občianskeho zákonníka konštatoval, že návrh navrhovateľa je dôvodný.

Konštatoval, že v danej veci je predmetom konania uplatnenia práv zo zmenky predloženej navrhovateľom, ktorá indosáciou nadobudla charakter zmenky na platenie. Z povahy zmenky ako abstraktného celého papiera, prísne oddeleného od kauzálneho dôvodu vystavenia zmenky vyplýva, že navrhovateľ ako majiteľ zmenky nemusí pri predložení ani pri vymáhaní zmenky preukazovať povinnosť odporcu zaplatiť dlh zo zmenky. Zmena je abstraktným a nesporným záväzkom, pri ktorom nie je významné, prečo bola zmenka vystavená, a preto pokiaľ pri vystavení zmenky boli dodržané prísne formálne pravidlá predpísané zákonom a obsah zmenky spĺňa náležitosti ustanovené zákonom, má jej majiteľ nepochybné právo na jej zaplatenie, a to bez ohľadu na dôvody, pre ktoré bola zmenka vystavená. Vystavenie platnej zmenky predstavuje pre dlžníka vznik záväzku, ktorým bezpodmienečne sľubuje zaplatenie zmenkovej sumy tomu, kto bude pri predložení zmenky jej majiteľom, a zároveň na seba berie riziko, že v prípade, ak pôvodný majiteľ zmenky túto postúpi ďalšiemu majiteľovi, prípadne nepretržitému radu ďalších majiteľov (indosatárov), dlžník ostáva zaviazaný svojim pôvodným dlžníckym záväzkom voči tej osobe, ktorá je posledným majiteľom zmenky. Zásada abstraktnosti zmenkových záväzkov spočíva v tom, že pri zmenke ide o záväzok celkom samostatný, oddelený od všeobecnoprávných záväzkových vzťahov, ktoré viedli k jej vzniku, a teda dôvod, na základe ktorého bola zmenka vystavená, je nepodstatný. Navrhovateľ ako majiteľ zmenky je dostatočne legitimovaný už samotnou zmenkou bez toho, aby musel preukazovať dôvod vzniku zmenky či dôvod jej prijatia. Zmena je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide tak o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Zákon dáva dlžníkom z takejto zmenky len možnosť podať námietky proti majiteľovi, avšak neupravuje, že by takáto listina nebola platnou zmenkou. S tým potom súvisí aj dôkazná povinnosť na strane dlžníkov, ktorí musia namietat' a preukázať, že šlo pôvodne o blankozmenku, ktorá mala byť vyplnená inak, a teda musia preukázať obsah vyplňovacieho práva, ako aj to, že blankozmenka bola vyplnená v rozpore s vyplňovacím vyhlásením, a teda aj s udeleným vyplňovacím právom, čo sa v prejednávanej veci nestalo.

Podľa § 11 zákona č. 191/1950 Sb. je každú zmenku možné previesť indosamentom a v prípade, že k takému prevodu dôjde, nadobudne nový majiteľ všetky práva zo zmenky. Nestáva sa však právnym nástupcom, ale novým nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, nie však z úverového vzťahu, ktorý zmenka pôvodne zabezpečovala. Práve z tohto dôvodu môže odporca ako priamy dlžník namietat' voči navrhovateľovi, ako poslednému majiteľovi zmenky to, že bol pri nadobúdaní zmenky v zlej viere, alebo že sa previnil aspoň hrubou nedbanlivosťou a že vedome konal na jeho škodu, čo ale neznamená námietku nedostatku práv k zmenke, ale len obranu dlžníka proti platnému zmenkovému záväzku. Skutočnosť, že majiteľ konal protiprávne, môže mať tak za následok jeho povinnosť nahradiť škodu, ktorá by v dôsledku toho dlžníkovi zo zmenky vznikla. Predmetom sporu bol nárok zo zmenky, ktorá indosáciou nadobudla charakter zmenky na plnenie. Súd v danom prípade základný vzťah na základe ktorého zmenka vznikla neposudzoval, nakoľko odporkyňa nevzniesla voči majiteľovi (navrhovateľovi) relevantné námietky týkajúce sa zmenky, ani nenamietala, že k indosácii došlo na jej škodu, čo by musela aj v konaní preukázať.

Vzhľadom na uvedené súd preskúmal zmenku, na základe ktorej si navrhovateľ v predmetnom konaní uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy voči odporcovi, a zistil, že zmenka

je podpísaná odporkyňou, okrem peňažnej sumy, ktorá je určitá, obsahuje údaj o mene i zročnosti zmenky, vyjadrený záväzkom odporcu ako vystaviteľa zmenky zaplatiť za túto zmenku pri predložení. Predmetný záväzok odporkyne zaplatiť za zmenku nie je viazaný na žiadnu podmienku. Zmenka obsahuje údaje týkajúce sa mena toho, na rad koho sa má platiť, ako aj údaj miesta, kde sa má platiť. Na zmenke je uvedený dátum a miesto jej vystavenia, pričom ide o dátum a miesto vystavenia, ktoré existujú. Navrhovateľom predložená zmenka je vistazmenkou, pri ktorej právna úprava pripúšťa úročenie zmenkovej sumy za predpokladu, že výška úrokovej miery je v zmenke výslovne uvedená. Okrem výšky úrokovej miery je na predmetnej zmenke zároveň uvedený aj dátum, od ktorého sa úrok počíta. Podpis odporkyne ako vystaviteľa zmenky je umiestnený tak, že je zřejmé, že sa týka celého textu zmenky. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že navrhovateľ nadobudol zmenku indosamentom od pôvodného veriteľa, na rad ktorého bola zmenka vystavená. Na základe uvedeného mal okresný súd za preukázané, že odporkyňa sa ako vystaviteľ podpisom vlastnej zmenky stala priamym dlžníkom zo zmenky. Nedostatok zákonných náležitostí zmenky súd nezistil a voči zmenke neboli vznesené žiadne námietky. V danej veci je však podstatné, že navrhovateľ svoj uplatnený nárok opiera o predloženú zmenku, o pravosti ktorej niet pochybnosti. Záver o platnosti zmenky okresný súd vyvodil aj z rozhodovacej praxe súdov vyššieho stupňa (napríklad uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 23.11.2013, sp.zn. 43CoZm/24/2013 zo dňa 19.12.2013, sp.zn. 43CoZm/28/2013 zo dňa 19.12.2013, sp.zn. 43CoZm/41/2013 zo dňa 19.12.2013, sp. zn. 41Cob 198/2014 zo dňa 25.6.2014). Navrhovateľom predložená zmenka obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, záväzok odporkyne z nej je teda nesporný. Nárok navrhovateľa na zaplatenie uplatnenej zmenkovej sumy, zmenkového úroku, zákonného úroku i zmenkovej odmeny je dôvodný, preto prvostupňový súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a postupujúc v zmysle citovaného ustanovenia článku 7 ods.3 nariadenia návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech ich plnú náhradu proti odporkyni, ktorá vo veci úspech nemala. Tieto trovy pozostávajú zo súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 59,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 161,54 Eur tak ako boli presne špecifikované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Primárne namietla, že okresný súd vec prejednal bez pojednávania a v jej neprítomnosti. Ďalej uviedla, že vôbec nemá vedomosť o tom, čoho sa pohľadávka uplatnená navrhovateľom v konaní týka. Odporkyňa zdôraznila, že je poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku vo výške 194,00 Eur a má ešte maloleté dieťa. Nie je preto schopná zaplatiť akúkoľvek pohľadávku v celej sume. Jej vlastný príjem jej nepostačuje ani na úhradu vlastných potrieb a liekov. Odvolateľka ďalej uviedla, že je onkologická pacientka a lieči sa aj na psychiatrii, má vysoký krvný tlak i cukrovku (4x denne si pichá inzulín) a trpí tiež ďalšími viacerými ochoreniami, ktoré jej nedovoľujú zamestnať sa. Tieto okolnosti by podľa jej názoru mali byť súdom zohľadnené pri rozhodovaní o merite veci.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Zdôraznil, že vo svojom návrhu si voči odporkyni uplatnil nárok zo zmenky, a teda predmetom konania je výlučne zmenka, a nie iný záväzkový právny vzťah. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa. Navrhovateľ predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákona č. 191/1950 Sb. (Zákon zmenkový a šekový), dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy aj príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany odporkyne neboli vznesené žiadne námietky. Navrhovateľ je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou. Zmenka je pritom samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Odporkyňa vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky (§17 č. 191/1950 Sb.). Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť odporkyňa, tým menej tak môže činiť sám súd. Zároveň odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo3/2008 zo dňa 22.10.2008, z ktorého vyplýva, že z povahy zmenky ako abstraktného nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jeho predložení k zaplateniu, prípadne vymáhaniu, preukazovať, že mu odporca (povinný) zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje. Z ust. § 17 zákona

č. 191/1950 Sb. síce vyplýva, že kto je žalovaný (povinný) zo zmenky, môže vznášať (robiť) proti zmenkovému nároku určité námietky, je však na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na odporcovi (povinnom), a nie navrhovateľovi (oprávnenom). Pokiaľ povinný dôkazné bremeno neunesie, bude nútený podľa zmenky plniť. Pri kauzálnych námietkach nie je možné prenesenie dôkazného bremena z odporcu (povinného) na navrhovateľa (oprávneného). Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli odporcu) prevzal súd a suploval aktivitu odporcu. Uvedené námietky majú hmotno-právny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený odporkyňu na ne ani upozorniť (§ 5 ods. 1 O.s.p.). V súvislosti s právnym posudzovaním zmenky a nárokov z tohto cenného papiera, navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002, sp. zn. 25Cdo/1839/2000, podľa ktorého zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Nakoľko zmenkový záväzok je priamy, bezprostredný, nesporný, abstraktný, samostatný a celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky, súd nemôže od navrhovateľa požadovať, aby preukázal vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom. Navrhovateľ tiež poukázal na čl. 5 ods. 1 Nariadenia, z ktorého vyplýva, že v súdnej veci nebol daný dôvod na prejednanie veci na ústnom pojednávaní, ku ktorému súd pristúpi len v tom prípade, kedy nie je možné vec bez pojednania rozhodnúť, alebo v prípade, keď o ústne pojednávanie požiada niektorý z účastníkov konania. Zároveň konštatoval, že postup okresného súdu, keď predvolal účastníkov na pojednávanie bez toho, že by bol ktorýkoľvek z nich navrhoval, že vykoná dokazovanie, ktoré nenavrhoval ani jeden z účastníkov konania sám ex offa a že skúmal spotrebiteľský vzťah, ktorého právne posúdenie nie je predmetom tohto konania, nie je správny. Okresný súd teda konal v rozpore s ust. § 17 č. 191/1950 Sb. Zároveň zdôraznil, že nie je možné súhlasiť s právnym názorom okresného súdu o tom, že k prejednaniu veci pristúpil preto, že sa mu javil návrh zjavne neopodstatnený, pretože neopodstatnenosť návrhu, rovnako ako jeho neprípustnosť, je možné posudzovať výlučne z procesného hľadiska a nie hmotno-právneho. V prejednávanej veci odporkyňa žiadne námietky voči nároku uplatneného žalobou nevzniesla, okresný súd preto nebol legitimovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za odporkyňu. Posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, kedy odporkyňa ako spotrebiteľ vzniesla voči majiteľovi námietky, že k indosácii došlo na jeho škodu, alebo ak by podala relevantné kauzálne námietky týkajúce sa úverovej zmluvy, prípadne zmenky, čo by však musela v konaní aj preukázať, a to napriek tomu, že v čase uzavretia úverovej zmluvy platila právna úprava, ktorá v § 2 písm. a), b) a § 4 ods. 6 zák. č. 285/2001 Z. z. v znení účinnom do 11.06.2010 obsahovala zákaz plniť dlh zmenkou. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak šlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Skutočnosť, že zmenková suma vyplnená do zmenky presahovala maximálnu zmenkovú sumu upravenú v § 4 ods. 6 zákonom č. 258/2001 Z. z., v dôsledku čoho bola vyplnená v rozpore so zákonom, mohla mať za následok len vznik práva na náhradu škody, avšak nemohla spôsobiť absolútnu neplatnosť zmenky. Navrhovateľ poukázal aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb., ktorý zakotvuje zásadu zmenkového práva v tom smere, že dlžník zo zmenky v zásade nemôže vznášať určité námietky následnému majiteľovi zmenky.

Napadnuté rozhodnutie prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 10.06.2015, v čase odvolacieho konania následným podaním zo dňa 21.12.2015, ktoré došlo na Okresný súd Čadca dňa 22.12.2015 zobral svoj návrh na začatie konania v časti žalobou uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Odporkyňa s týmto dispozitívnym úkonom navrhovateľa vyslovila súhlas.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V predmetnej časti vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť po tom, ako súd prvého stupňa dňa 11.05.2015 verejne vyhlásil rozsudok, ktorým jeho návrhu vyhovel a zároveň navrhovateľovi ako účastníkovi úspešnému v konaní priznal náhradu trov konania. Toto jeho rozhodnutie doposiaľ ešte nenadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom na to, že odporkyňa vyslovila súhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania, odvolací súd v postupom v zmysle ust. § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie návrhu na

začatie konania v predmetnej časti zo strany navrhovateľa, rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie vo veci zastavil.

Následne odvolací súd rozhodoval o odvolaní odporkyne týkajúcom sa zvyšnej časti nároku uplatneného žalobou.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 221 ods. 1 písm. f) h) s prihliadnutím na ust. 212 ods. 3 O.s.p. zrušil a § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ dňa 28.03.2013 podal na Okresný súd Čadca návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 Nariadenia (vyplnením vzorového tlačiva A).

Okresný súd dňa 01.10.2014 doručil účastníkom procesné uznesenia, ktoré sú súčasťou písomného materiálu (na čl. 22, 33 a 37 spisu) a odporkyňi návrh s procesným poučením (čl. 37 spisu).

Následne okresný súd dňa 31.03.2015 oznámil, že dňa 11.05.2015 o 10.20 hod. bude bez nariadenia pojednávania (§ 115a O.s.p.) verejne vyhlásený rozsudok. Zo zápisnice z verejného vyhlásenia rozsudku zo dňa 11.05.2015 vyplýva, že okresný súd v stanovenom čase vyhlásil v predmetnej veci rozsudok, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a priznal mu voči odporkyňi náhradu trov konania. Dôvody uviedol v písomnom vyhotovení rozsudku, ktorých podstata je uvedená v tomto uznesení odvolacieho súdu.

Odvolací súd na podklade vyššie uvedených zistení a s prihliadnutím na jednotlivé ustanovenia Nariadenia dospel k záveru, že v prejednávanej veci nebol prvostupňovým súdom pred vydaním napadnutého rozsudku dodržaný procesný postup v zmysle Nariadenia, eventuálne vysvetlené, prečo nepovažoval za nutné tento postup dodržať.

Čo sa týka procesného postupu súdu v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, článok 5 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 ukladá súdu (tribunálu) vyplniť časť I. vzorového tlačiva C na odpoveď a takto vyplnené tlačivo na odpoveď s kópiou tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a podpornými dokumentmi doručiť odporcovi spôsobom uvedeným v článku 13 Nariadenia. Odporcovi následne plynie lehota 30 dní na odpoveď a na prípadné zaslanie podporných dokumentov (článok 5 bod 3 Nariadenia). Až následne môže súd v lehotách stanovených v článku 7 bod 1 Nariadenia buď vydať rozsudok alebo a/ vyžiadať si od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky, b/ vykonať dôkazy v súlade s článkom 9, c/ predvolať strany na pojednávanie. V prípade, že dotknutá strana nedoručí súdu odpoveď podľa článku 5 bod 3 alebo 6, súd vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke (článok 7 bod 3 Nariadenia). V prejednávanej veci prvostupňový súd nepostupoval v zmysle ustanovení Nariadenia uvedených v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia. Zo spisového materiálu totiž nevyplýva, že by okresný súd pred vydaním napadnutého rozsudku vyplnil časť I tlačiva C na odpoveď a toto spolu s kópiou tlačiva A (návrh navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky) s podpornými dokumentmi doručil odporkyňi spôsobom uvedeným v článku 13 Nariadenia. Súd I. stupňa po tom, ako navrhovateľ na jeho výzvu zaplatil súdny poplatok z návrhu na začatie konania vyhotovil uznesenie o prerušení konania do ukončenia konania o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Co/156/2013 zo dňa 16.10.2013 Súdnemu dvoru Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie dňa 04.04.2014. Následne sudkyňa dňa 19.06.2014 napísala do spisu úpravu, v ktorej nariadila zaslať odporkyňi tlačivo C + návrh s prílohami + poučenie + uznesenie o prerušení konania a uznesenie o pokračovaní konania dňa 19.06.2014, vrátane uznesenia o príslušnosti (teda uznesenia čl. 22, 33 a 35 spisu). Z doručenky, ktorá je pripojená k tejto úprave však vyplýva, že okresný súd doručil odporkyňi len uznesenia na čl. 22, 33 a 35 spisu, návrh a procesné poučenie odporcu (čl. 34 pv. spisu), no nie tlačivo C. Predmetná časť úpravy sudcu teda nebola zrealizovaná. Tomuto záveru nasvedčuje i fakt, že tlačivo C je zažurnalizované v spise až po zápisnici o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 11.05.2015 (čl. 46-47 spisu). Pokiaľ teda prvostupňový súd v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku konštatoval dodržanie procesného postupu podľa čl. 5 bod 2 a nasl. Nariadenia, toto jeho konštatovanie nebolo v

súlade s obsahom spisového materiálu. Ďalší procesný postup okresného súdu preto nebol v súlade s príslušnými ustanoveniami Nariadenia uvedenými vyššie.

Okresný súd tak konanie zaťažil vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci a takýmto jeho postupom bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd už nezaoberal ďalšími odvolacími námietkami odporkyne uvedenými v jej opravnom prostriedku.

Odvolací súd zároveň poukazuje na nesprávnosť právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom. Je nepochybné, že navrhovateľ svoj návrh uplatnil ako nárok _____ zo zmenky. Pri právnom posúdení prejednávanej veci je potrebné vychádzať zo záverov Spoločného stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015 publikovaného pod č. Cpj 93/2015, z ktorého vyplývajú nasledovné závery:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doložil zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1/ pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2/ pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ (tak ako je tomu v prejednanom prípade) je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky _____ (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Z obsahu spisového materiálu je nepochybné, že odporkyňa má v prejednávanom prípade postavenie spotrebiteľa. Pokiaľ prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní vychádzal čisto z ustanovení Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Sb. bez zohľadnenia tohto postavenia odporkyne, nesprávne vec právne posúdil.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) a § 221 ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu v predmetnej časti na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd primárne bude postupovať podľa článku 5 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, a to tak, že vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď a takto vyplnené tlačivo na odpoveď s kópiou tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a podpornými dokumentmi doručí odporkyni spôsobom uvedeným v článku 13 Nariadenia. Odporkyni následne bude plynúť lehota 30 dní _____ na odpoveď a na prípadné zaslanie podporných dokumentov v zmysle článku 5 bod 3 Nariadenia. Až následne môže súd v lehotách stanovených v článku 7 bod 1 Nariadenia postupovať spôsobmi tam uvedenými. V prípade, ak chce súd v konaní vykonať dôkazy, ktoré v konaní nenavrhol ani jedna z procesných strán a ktorý im nebol (prípadne nemohol byť) súdom doručený (napr. pripojeným spisom), je potrebné, aby nariadil vo veci pojednanie, na ktoré účastníkov riadne predvolá a vykoná dokazovanie v súlade s ust. § 120 a nasl. O.s.p. a po vykonaní dokazovania vydá meritórne rozhodnutie vo veci samej. Pri svojom meritórnom rozhodnutí bude prvostupňový súd vychádzať i zo spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015 publikovaného pod č. Cpj 93/2015, ktoré sa vzťahuje aj na prejednanú vec.

V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvého stupňa opätovne rozhodne o trovách prvostupňového konania a v súlade s ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.